

РЕДАКЦИЯ и
АДМИНИСТРАЦИЯ
улица
„Мария Луиза“ 41.
ТЕЛЕФОНИ:
23 23 и 25-90.

ПОСЛЕДНИ НОВИНИ

ОЧАКВА СЕ ПОСТИГАНЕТО НА ЕДИНЪ ОБЕДИНЕНИЕ БАЛК. ФРОНТЪ

Лондонъ, 15. Балканитъ и балканското единство сънай-честитъ обекти на разискване във печата и политическите кръгове на Англия. Пълномощните министри на балканските страни във Лондонъ сънай-близъкъ допиръ съ Форейнъ офисъ.

Освенъ това, съобщава се за усилена дипломатическа дейност и във самитъ балкански държави.

Споредъ „Дейли телеграфъ“ във Лондонъ се съмѣта, че е възможно във близко време да се постигне единъ обединенъ Балкан. фронтъ.

АНГЛИЯ ЗАГРИЖЕНА
преди всичко за англо-италиянската спогодба

Лондонъ, 15. Речта на италианския м-ръ на външните работи графъ Чано, предадена във последните издания на вестниците, бъв посредната във Лондонъ при произнасянето й съ живъ интересъ.

Изложениетъ отъ графъ Чано причини, които сънакарали Италия да се намъси във Албания, произведоха благоприятно впечатление.

Увъренията на графъ Чано относно оставането въ сила на англо-италианската спогодба предизвикаха живо задоволство във Лондонъ, който счита тоя договоръ като най-важната основа на европейския миръ.

Една английска дружина
заминала за Гибралтаръ.

Лондонъ, 15. „Асошиетъ пресъ“ съобщава:

Предстоящо е заминаването за Гибралтаръ на една дружина отъ Уелската гвардия. По настоящемъ въ Гибралтаръ се намиратъ нѣколко хиляди офицери и войници. Взети съмѣрки и за покровителствуване 70-те хиляди жители срещу въздушни нападения. Тия съмѣрки, струващи общо 49,000 английски лири, включватъ построяването на една пещера-подземенъ тунелъ, побиращъ 12,000 души.

Гафенку заминава утре
вечеръ за Берлинъ

Берлинъ, 16. М-рът на външните работи Гафенку тая вечеръ заминава на служебно посещение във Берлинъ, където ще остане на 18 и 19 априлъ.

Отъ Берлинъ Гафенку ще отиде във Брюксель, Лондонъ, Парижъ и Римъ.

Загребъ, 15. Първиятъ разговоръ между м-ръ председателя Цвѣтковичъ и Мачекъ се състоя тая сутринъ. Ваориятъ разговоръ ще стане въ понедѣлникъ, 9 часа сутринта, а не въ недѣля.

ТЪРСИ СЕ КОМПРОМИСНО РЕШЕНИЕ НА БЪЛГАСКИТЪ ИСКАНИЯ

Френските вестници отдаватъ голъмо внимание на България. България не желаетъ да признае териториалните клаузи на Нойския договоръ. Защо е отложено влизането на България въ Балканското споразумение

Парижъ, 15. Френските вестници напоследъкъ отдаватъ голъмо внимание на България. Известниятъ журналистъ Андре Тиеръ въ статия въ „Льовъръ“ подъ надсловъ „Ролята на България въ Източна Европа“, пише между другото:

— Отъ 5 години съществува Балканско споразумение, което е защитна организация на Югославия, Романия, Турция и Гърция, основана на девиза: Балканитъ за балканските страни. Поканена на нѣколко пъти да влезе въ това споразумение България, тя не се реши да стори това, защото не желаетъ да признае териториалните клаузи на Нойския договоръ. Присъединяването на България се отложи до уреждането на спорните въпроси във връзка съ нѣкои български земи. Тия въпроси бъха поставени въ българското Народно събрание, но не получиха никакъвъ отговоръ. Застана се на принципа на интегралните граници. Станало напоследъкъ събития измѣниха гледищата. На България се гледа вече по друго яче. Търси се компромисно решение. Справедливостта на нейните искания е вече общинопризната.

ПРЕГОВОРИ ЗА ГАРАНТИРАНЕ ГРАНИЦИТЕ НА ЮГОСЛАВИЯ

Лондонъ, 15. В-къ „Стааръ“ съобщава сведения отъ Атина, че е направенъ значителенъ напредъкъ въ преговорите открыти по предложение на Италия, последната да гарантира северо-западната граница на Югославия. Очаква се споразумението да се постигне презъ следващите четиринадесетъ дни.

Отъ частните разговори и онова, което прониква въ вестниците може да се заключи, че въ Англия все повече расте разбирането за важното значение, което България може да изиграе на Балканитъ при едни или други обстоятелства.

„ТАЙМС“ ПОДЪРЖА СЪМОЛО БЪЛГАРСКАТА КАУЗА

Защо не е лесно на България да се присъедини къмъ фронтове. България би посрещнала съ ентузиазъмъ вмѣшателството на велики сили за разрешаване споредливите български искания

Лондонъ, 15. „Нюсъ кроникъл“ помѣства обширна статия, въ която се описва защо на България не е лесно да се присъедини къмъ фронтове. Вестникът отбележава между другите причини за българската въздържаност и неправи-

дитъ извършени преди 20 години спрѣмо България.

„Таймсъ“ бележи, че България, окастрена чрезъ Нойския договоръ държи всѣка промъна да се извърши по миренъ начинъ. Тя би посрещнала, пише вест-

никътъ, съ ентузиазъмъ вмѣшателството на Велики сили за разрешаване споредливите искания. Същото се отнася и до интервенцията за осигуряване на националните и културни права на българския малцинства навсякъде.

ЮГОСЛАВИЯ ДОВОЛНА

отъ посланието на Рузвелтъ. Какъ гледатъ въ Франция на инициативата на Съед. Щати.

Парижъ 15. Въ френските дипломатически кръгове инициативата на Рузвелтъ се оценява като решаващ елементъ въ сегашната криза. Защото водачите на тоталитарните държави сега ще бѫдатъ принудени или да приематъ предложението на Рузвелтъ и да се установи едно примирение за 10-20 години или да отхвърлятъ предложението. Въ такъвъ случай се съмѣта, че Съединените шати ще вървятъ по своя път на стопанско ображдане на Германия и Италия.

Споредъ сведения отъ Бълградъ и югославянското правителство било доволно отъ посланието на Рузвелтъ.

ТЪРСИ СЪДРУЖНИЧКА ШАПКАРКА

съ мальъкъ капиталъ, може и безъ майст. свидетелство.

Справка рестор. „Венеция“
1-10-1

Предъ неспокойното положение и изненадите, днес всички народи се обединяватъ около своята жизнени национални интереси. Типично примеръ за това може да ни послужи Франция, страната на ожесточените политически борби, която при последните събития съ вата за председател на републиката, доказа по единъ категориченъ начинъ, че предъ общите национални интереси вътрешните политически борби съ безъ смисъл, дори опасни за сигурността на страната.

Година първа — брой 3.

Предъ неспокойното положение и изненадите, днес всички народи се обединяватъ около своята жизнени национални интереси. Типично примеръ за това може да ни послужи Франция, страната на ожесточените политически борби, която при последните събития съ вата за председател на републиката, доказа по единъ категориченъ начинъ, че предъ общите национални интереси вътрешните политически борби съ безъ смисъл, дори опасни за сигурността на страната.

НАШИЯТЪ БЕЛЕЖНИКЪ

Това е вече луксъ!

Френскиятъ м-ръ председател Даладие се обяви решително противъ 40 часовата работна седмица. Разни парламентарии и други сърди въ Франция го обиспаха съ упръзи. Но Даладие не се сепна: той посочи на северъ къмъ Рейнъ съ пръст и каза, че тамъ се работи и шестдесет часа седмично.

Французытъ се видѣха въ чудо. Парижъ не обича, но уважава Берлинъ. Дветъ републики, коренно различаващи се, не отъ днес, не и отъ вчера, се дебнатъ. Тѣ съ въ постоянна конкуренция. И Парижъ се подчини на Даладие. Франция започна да работи по 50 часа седмично.

Е, добрѣ, защо у насъ държавните и много други учреждения, не работятъ въ сѫбота следъ обѣдъ?

Когато свѣтът тръскаво работи, когато гражданинът се превиватъ подъ тежестта на една непоносима криза, защо въ учрежденията да не се работи въ сѫбота следъ обѣдъ? Ами че това съ двадесет и шест дни въ годината (по половинъ сѫбота). Други двадесет и два недѣли дни. Всичко това дава близо сто дни неработни.

Въ едно бурно време, когато народитъ съ въ сървноване за труда, за неговото качество и количество, известни наши чиновници да празнуватъ сто дни презъ годината, плюсъ по единъ месецъ платенъ отпускъ, това е разкошъ, това е твърде много!

ШОСЕЙНО НАДБЪГВАНЕ

до с. Марково. Йорданъ Константиновъ пристига пръвъ.

Варн. Черноморско на Н. В. колоездачно д-ство устрои тая сутринъ шосейно колоездачно надбъгване за своята членове Варна — с. Марково, 52 км. отиване и връщане. Бѣгачите, шестъ на брой, бѣха пустнati отъ ул. Владиславъ, предъ пощенската палата. Пръвъ пристигна известниятъ бѣгачъ Иор. Константиновъ, изминалъ разстоянието за 1 часъ и 45 мин.

Втори пристигна, 12 минути сле Константинова, Сл. Градинаровъ и трети — Марко Стояновъ.

ОТЪ УТРЕ - ВЕЛИЧЕСТВЕНА ПРЕМИЕРА НА КИНО РАНКОВЪ ЛУИЗА РАЙНЕРЪ

е поразително нова, невиждана до сега, замайваща, гениално превъплотена въ единъ свежъ, лъчезаренъ, дълбокъ и сложенъ образъ, предаденъ съ необуздана женска страсть, съ чистотата на най-трогателната невинност, съ блъсъка на осълпителна красота въ удивително реалистичното и увлъкателно филмово творение

ФРУ-ФРУ

(НЕНАТА ИГРАЧКА)

Всѣка стжка диша отмѣреностъ, художественостъ и жизнена правда, всѣка дума крие зарядъ отъ накипѣли чувства, всѣка сцена е огнедишащъ кѫсъ отъ всѣкидневния ВЕЛИКЪ и СЛОЖЕНЪ ЖИВОТЪ!

Фру-Фру, това е сърдечната изповѣдъ на истинската жена, родена само за любовъ и радостъ, безпощадното откровение на нѣжната женска душа, пленителенъ образъ на самата любовъ, изплетена отъ слънчевата красота на неповторимата Луиза Райнъръ.

Къмъ програмата: Новъ интересенъ „Гомонъ“ прегледъ

Планът на масоните

Първата степен на колективизма. — Преподаването върху университета, което се отнася до политическия въпросъ. Когато масоните вземат властьта. Програмата на бъдещето. Отношенията на хората единъ къмъ другъ.

Съ цель да унищожимъ всички колективни сили, освенъ наистина, ние ще направимъ безвредна първата степен на колективизма — университетитъ, като ги превъзпитаме въ нова насока. Тъхното началство и професори ще бждатъ подгответи за своето дъло съ подробните тайни програми на дейност, отъ които тѣ безнаказано не могатъ да отстъпятъ нико съ една йота. Тѣ ще бждатъ назначавани съ особена предпазливостъ, и съ бждатъ поставени въ пълна зависимостъ подъ правителството.

Ние ще изключимъ отъ преподаването държавното право, както и всичко, което се отнася до политическия въпросъ. Тъзи предмети ще бждатъ преподавани отъ не повече отъ десетъ лица, избрани споредъ отличителните имъ способности отъ числото на посветените. Университетитъ не съ длъженъ да изпраща отъ своите стени неопитни хора, които прѣчатъ на плана на конституцията, като комедия или трагедия, като се занимаватъ съ въпросите на политиката, които и бащатъ имъ никога не съ разбрали.

Лошото познанство на множеството хора съ въпросите на политиката създава утописти и недобри поданици, както сами можете да видите въ всеобщото възпитание въ тази насоки на гоитъ. Ние трѣбва да въведемъ въ тъхното възпитание всички онѣзи начала, които така блѣскаво сломиха тъхния строй. Когато ние вземемъ властьта, ние ще отстранимъ всички онѣзи предмети, които смущаватъ възпитанието и ще създадемъ отъ младежите послушни деца на началството, обичащи управителя, като опора и надежда за миръ и за спокойствие.

Класицизмътъ, както и всъкъ изучване на старата история, въ които повече съ лошиятъ, отколкото добритъ примѣри, ние ще замѣнимъ съ изучване на програмата на бъдещето. Ние ще изтриемъ отъ спомена на хората всички факти на предишните вѣкове, които съ не желателни за насъ, като оставимъ само онѣзи отъ тъхъ, които обрисуватъ всички грѣшки на гоевитъ управления.

Ученитето за практическия жи-

вотъ, за задължителния строй, за отношенията на хората единъ къмъ другъ, за избѣгване на лошиятъ егоистични примѣри, които съзътъ заразата на злото и други подобни въпроси отъ възпитателенъ характеръ, ще стоятъ въ първите номера на преподаваната програма, съставена по отдѣленъ планъ за всъко знание, безъ да обобщава по никакъ начинъ преподаването. Такава постановка на въпроса е съ особена важностъ.

Всъко обществено звание трѣба да бѫде възпитано въ строги разграничения съгласно съ назначението и труда. Случайните гени винаги съ могли и могатъ да се промѣкнатъ въ други звания, но само зарадъ тази рѣдка случайностъ да се пропустятъ въ чужди редове бездарности, като заематъ мястата отъ определенъ за тъзи редове по рождение и занаятъ е свършено безумно. Вие сами знаете какъ всичко това свърши за гоитъ, които допускаха тази крешаща безмислица.

За да може управляващиятъ здраво да навлѣзе въ сърдцата и въ умовете на своите поданици, трѣба презъ всичкото време на неговата дейност да се преподава на народа, въ училищата и по улиците, за неговото значение и дѣла, за всички негови добри начинания.

Ние ще унищожимъ всъко свободно преподаване. Учащите ще иматъ право заедно съ родителите си, като въ клубъ, въ учебните заведения: презъ време на тъзи събрания, по празниците преподавателите ще четатъ привидни свои лекции за въпросите на човѣшките отношения, за добрите закони, за притесненията пораждащи се отъ безсъзнателни отношения, и, най-после за философията на новите теории, още неоткрити на свѣта. Тъзи теории ние ще направимъ докъм на вѣрата, като преходна степенъ за нашата вѣра. Като свършимъ изложението на нашата програма на дейност въ настоящето и въ бъдещето, азъ ще ви прочета основите на тъзи теории.

На кжо, като знае отъ много вѣковенъ опитъ, че хората живѣятъ и се ржководятъ съ идеи, и че тъзи идеи се погль-

Седмодневка

Албертъ Льобъръонъ
— селякътъ

Току що преизбраниятъ председател на френската република г. Албертъ Льобъръонъ е и добъръ земедѣлски стопанинъ. Неговата постостоянна заетостъ въ Версалския дворец не му прѣчи отъ време на време да се откажва отъ строгата официалностъ на президентската резиденция и да отскоча до скромната башница кѫща въ малкото лотарингско селце Мерси-Льо-О. Отпочивайки си отъ тежките прижи между близките си, първиятъ гражданинъ на република не забрява да прояви интересъ къмъ башницата си земедѣлски стопанство. Той обикнали нини, по които е разпилялъ частъ отъ своето юношество и се заслушва изъ ливадите въ зъвна на медните хлопъ. Любовта къмъ праймата земя не е истина въ председателя на републиката. Той й остава вѣрънъ синъ и когато е сърдънъ блестящъ залъ на Версалъ. Даже и при недавнашното си посещение въ Лондонъ Льобъръонъ, гостътъ на английските владетели, намѣти време, откажвайки си отъ нескончаемите политически срещи и приеми, да посети и една скотовъдна изложба. Господинъ Льобъръонъ, правя щъ политическо пътуване, върщащъ визитата на английската кралска двойка, е проявилъ извънредно голѣмъ интересъ къмъ постиженията на английското скотовъдство. И при една напълно царствена остановка г. Албертъ Льобъръонъ не забравя, че е селски синъ и проявява любопитство къмъ нѣща, които не съ никаква вързка съ целите на неговото посещение. Каква вѣрностъ къмъ земята, селото и селския произходъ!

Лътъ на? Свѣршилъ не свѣршилъ гимназия, кракътъ му още не отмирилъ се на царвулъ, току що прекършилъ прага на нѣкое канцелария — и готовъ е да се изчерь, щомъ споменешъ нѣща за селския му произходъ.

Една умраза храни селски интелигентъ къмъ селото и земята, една ненавистъ, страшна ненавистъ къмъ всичко онова, което му напомня за царвулъ и миризъ на торъ. И разлюбва той земята, отрича се отъ свое минало и се втурва подиръ измамното и суетното въ живота.

Албертъ Льобъръонъ — какъвъ до стоешъ примѣръ на синовна вѣрностъ къмъ земята! ТОНЮ БЕРБАТА.

Щатъ отъ хората само съ помощта на възпитанието, разбира се, съ различни начини не ще погълнемъ и ще конфискуваме въ наша полза последните проблясъци на независимостта на мисълта, която отдавна вече насочваме къмъ нуждите за насъ предмети и идеи. Системата да се обуздава мисълта въ действията, въ така наречената система на на гледното обучение, което е съ цель да обурне гоитъ въ немислящи, покорни животни, очакващи нагледностъ, за да се съобразятъ съ нея.

Въ Франция, единъ отъ най-добрите наши агенти, буржоа, вече обяви новата програма на нагледното обучение.

ВЪ БЕРЛИНЪ НА РОМЖНИЯ

ще бждатъ направени конкретни предложения.

Съветитъ, които турското правителство дало на Гафенку. Въ какъвъ случай Ромжниятъ може да разчита на помощь на чуждите военни морски флоти. Корониятъ съветъ въ Букурещъ Гафенку получава инструкции въ връзка съ предстоящето му заминаване за столицата на Германия, Франция и Англия. Въ Ромъния се забелязва известенъ страхъ отъ предложението, които Хитлеръ ще направи на Ромъния.

Лондонъ, 15. На „Дейли хералдъ“ съобщаватъ отъ Букурещъ:

— Министътъ на Външните работи Гафенку се завърна отъ Цариградъ, кѫдето бѣ отишъ съ важна мисия — да убеди турското правителство да се съгласи да разреши свободното преминаване презъ Дарданелите на английската и френската флоти.

Въ първите дни следъ заминаването на Гафенку ромънското обществено мнение бѣ твърде много обнадежено отъ увръненията, че Турция дава безрезервна съ подкрепа, дори и при единъ въоръженъ конфликтъ съ нѣкоя отъ съседките ѝ. Сега, обаче, се твърди съ положителностъ, че Гафенку не е успѣлъ въ мисията си и затова тукъ отъ вчера цари известна загриженостъ. Турция е отказала да даде исказаното ѝ съгласие, като е мотивирила своя отказъ съ желанието си да запази Черно море, съ което има обширни граници при една евентуална война въ Средна Европа и поради опасността Дарданелите въ интереса на известни военни ходове, да бждатъ окупирани отъ чужди войски.

Освенъ това, Турция е заявила на Ромъния, че може да бѫде подкрепена отъ чуждите морски военни флоти само въ случаи, че войските ѝ претърпятъ такова катастрофално поражение, че съ принудени да се оттеглятъ отъ Черноморския брѣгъ, при което положение, помошта която би ѝ се указала отъ къмъ Черно море, нѣмало да бѫде вече навременна и ефикасна. Ето защо, както се твърди въ дипломатическите сърди, турското правителство е дало съвети на ромънското да употреби всички усилия за едно общо разбирателство въ духа на солунското споразумение, подписано и отъ България, между всички балкански народи, само чрезъ което разбирателство, щѣлъ да се създаде на Балканите единъ солиденъ блокъ за запазване мира на близкия изтокъ и за осуетяване чуждите завоевания. Турция съмѣта, че чрезъ из-

Най-великите хора въ Франция

Най-много гласове получиъ
Пастьоръ. Една анкета.

Парижкиятъ седмичникъ „Вю“ устроилъ анкета между читателите си, за най-великите хора въ третата република.

Най-много гласове получиъ Пастьоръ — 3,552. Следъ него идватъ: Маршъл Фошъ (3501), Пиеръ Юри (3424), Клемансъ (3189), Маршъл Жофъръ (3145), Викторъ Юго (3118), Поянкаре (2709) и др.

Тази анкета става още по-интересна, като се съпостави съ една анкета отъ преди войната. Предвоенната анкета обхваща всички велики французи отъ всички епохи. И тогава на първо място стоялъ Пастьоръ. Втори следъ него идвалъ Наполеонъ, трети — Викторъ Юго, който въ сегашната анкета заема 7 място.

Що се отнася до политическия деятели, то Клемансъ, известно е, влѣзе въ историята като „баша на победата“. Интересно е, че въ числото на 15 велики хора на третата република не съ попаднали, като Бриянъ и Жоресъ. Това се обяснява съ единствеността на анкетата.

Тя (съ безразлична сигурност на една свѣтска дама). Искахъ само да ви кажа, че възшето държане ми харесва. Вие знаете поне какъ трѣба да се отнасяте къмъ една дама — рѣдкост между днешните мажи. Азъ бихъ желала да се запозная съ васъ.

Той: (съ сияюще самолюбие). Позволете: Д-ръ Иость. Може би ще позволите да тръгнемъ за малко...

Тя: Но, да, съ удоволствие. (Поглежда назадъ къмъ скамейката). Да но не сме забравили нѣщо!

Той: Вижте колко хубаво е слушана между храстите тази скамейка, която всичностъ е посрѣдницата за нашето познанство. Не намирате ли, че има нѣщо майчинско въ нея съ разгънати като прегрѣдка облека!

Тя: (усмихваща се). — Мисля, че сте мечтатель.

Скамейката: Нѣщо майчинско — наистина, много хубаво казано — все пакъ изпълните дѣла си и събрахъ двама душни. Дали за дѣлго... дали за кжо... не е ли безразлично...

Скамейката: (въздишна облекчително). Най-после почнаха. И азъ се отървахъ отъ моя товаръ.

Той, тя и скамейката

Отъ Егитъ Филекъ

иматъ другъ видъ и се обливатъ другоюче.

Той: Дали да опитамъ да я заприказвамъ? По-добре — не. Такъвъ старъ дангалакъ, като мене, не бива да бѫде отегчителенъ като младътъ. Може би ще ми се удаде възможностъ?

Тя (поглеждайки сърдито на страна, което я прави още по-хубава). Тукъ седи единъ мажъкъ екземпляръ. И на това отгоре старъ го, само да се осмѣли да се захвани съ мене!

Скамейката: Само търпение. Това съмъ го назвали вече много отъ тия, които съ седѣли върху менъ. И после... какъ ставаше... (Тя скърцна иронично).

Той: Какъ ли ѝ се е случило? Изглежда ми малко разтревожена.

Тя (малко спокойно): Всъщностъ, повечето жени сами съ синъ виновни, когато нѣмътъ щастие въ любовта. Никоя не знае какво иска: дали да допусне мажъкъ до себе си, или не. Но, слава Богу, азъ знамъ положително какво искамъ!

Скамейката: Дел! Дел! Не говори така. Женитъ, които не се интересува отъ мажътъ, (Тя изважда една

не може да намѣри начина. Другите, които ежедневно съдатъ върху мене, не съ така нерешителни. Ахъ, да искахъ само да разправямъ...

Тя: Този човѣкъ наистина ме нервира. (Бълска книгата напредъ, тя пада на земята — разбира се съвсемъ случайно!).

Той: (скочи напредъ, навежда се, вдига я и ѝ я поднася съ мълчаливъ поклонъ).

Тя: (любезно). О, много ви благодаря...

Той (пакъ съда... размишлява). Това може да бѫде единъ случай за започване: „Уважаватъ господица чете нѣщо хубаво“, или подобно нѣщо. Но, не... много е банально.

Тя (въ мълчаливо учудване): Още нищо. Чуденъ човѣкъ.

Той (задушава се отъ стѣснение).

Тя: (става съ замахъ, прави нѣколько крачки, пакъ се връща): Господинъ...

Той (скочи и застава правъ): Съ какво мога...

Външно политически въпроси

НОВИЯТ ЧЕТВОРЕН СЪЮЗЪ

Какво съдържат военният съюзни договори между Англия, Франция, Полша и Ромъния. От Съветска Русия ще се иска да пази само благожела- телен неутралитет

Парижъ, априлъ 1939 год.

Преговорите между Москва и Лондон оставиха впечатление, че съветското правителство не желае да се обвърже отрано съ определени задължения и възнамерява, въ случай, че избухне европейски конфликтъ, да се запази на първо време настани от него. Чембрейлън започна преговори съ Москва, макарът да знаеше предварително, че тъй не ще завърши сънкакът успехъ. Преговорите започна той, за да избъгне упрекът на опозицията, че не желае да склучи договоръ съ Съветитъ.

При това положение, британското и френското правителства временно се отказаха от идеята за троенъ отбранителен съюзъ (Великобритания, Франция и Съветска Русия), къмът който биха могли да се присъединят и други страни. Тройният съюзъ не можа да се осъществи и поради това, че Ромъния и Полша взеха отрицателно становище къмъ едно военно споразумение съ Съветска Русия, Англия и Франция тръбваше тогава да избръзатъ и да взематъ мърки за защита на Полската република, заплашена сериозно от Германия.

Узнава се съ положителност, че никакъв ултиматумъ Германия не е изпращала на Полша. Върното е това: възпозуващи се отъ силното раздробление въ Берлинъ, предизвикано отъ антигерманските демонстрации въ Полша, германското правителство се обърна къмъ полското съ редица искания, доведетворението на които би допълнило споразумението отъ 1934 год и би закрепило „приятелството“ и „съгласието“ между Райха и Полша. Тъзи искания бъха следните:

1) Сключване на дългосроченъ германо-полски договоръ за разработване и изнасяне рудитъ на Горна Силезия, които да бъдатъ размѣнени съ германски фабрикати.

2) Признаване правото на германското малцинство въ Полша да обяви принадлежността си къмъ нац. социалистическото мировъзрение, съ всички произтичащи отъ това признание последствия.

3) Полша да даде съгласието си за присъединяване на Данцигъ къмъ Райха, при което германското правителство се задължава да предостави на Полша същите права по използването на данцигското пристанище, съ каквито тя разполага сега.

4) Полското правителство да позволи на Германия да построи единъ или два екстериториални автомобилни пътища за свързване на Райха съ Данцигъ и Източна Прусия.

Всички тия искания бъха вежливо но решително отхвърлени. Отговорите на полското правителство, безспорно, не удовлетвориха Германия и съ цель да упражни известно давление върху Варшава, правителството на Райха започна да концентрира войска на полската граница. На съсрѣдоточването на германски войски, полското правителство отговори съ мобилизация и прехвърляне на войските си отъ съветския фронтъ на германския. Едновременно съ това, варшавското правителство извести германското и френското правителства за германските искания.

Този път лондонскиятъ кабинетъ съмѣна за нуждено да действува бързо и решително. Историческата декларация на Чембрейлън въ камарата на

БЮФЕТА на монастира **Св. Константинъ** Е ОТКРИТЬ денонощно.

Уютна обстановка, напитки и закуски винаги доброка-
чествени. Цени народни.
2-7-2

Разни апарати и мотори, прикачени къмъ градската електрическа мрежа пръдължаватъ да смущаватъ радиоприемането макаръ че за това съществува специаленъ законъ, който преследва и наказва радио-смутителите. Време е да се пред- приеме хайка противъ ония, които не изпълняватъ закона.

Печатница „Свѣтлина“

ХРОНИКА

Новото въ тазигодишната пропаганда на курорта Варна е, че съзапечатани вече проспекти и изгледи отъ Варна на юго-славянски езикъ, които се раз- пращатъ вече въ по-главните югославянски цетрове.

Презъ годината Варненска та пожарна команда е изгасила и локализирали 13 градски пожари. Освенъ пожарите въ града, пожарната команда се е притекла въ помощъ и на много села въ околните. Въ При- селци тя е изгасила два пожара, въ Изгрѣвъ, Равна гора, генералъ Киселовъ, Надежда и Осеново — по единъ. Участувала е въ спасителните работи при 9 случаи на наводнения.

Освещаването на ново- построената модерна кланица въ Варна ще стане къмъ края на м-цъ май. Прави се всичко възможно нѣкои допълнителни работи да бѫдатъ завършени въ първите дни на май.

Еднопременно съ освещаването кланицата ще стане освещаването и на подвижния мостъ надъ канала.

За целта ще бѫде изработена подробна програма отъ Варн. община и отъ Главната дирекция на желѣзниците. Поканени съдът да присъствува на тържеството много видни лица отъ София.

Градътъ ни е просто на- водненъ отъ циганки, които най-нахално задявятъ граждани. Ако не бѫдатъ взети строги мърки, не е чудно ако Варна вземе видъ на просяшки градъ.

Къмъ края на текущия ме- сецъ общинския съветъ ще бѫде свиканъ на редовна сесия съ сегашния съставъ. Въ заседанията на съвета ще участвува новите общински съветници, посочени отъ профеналните организации. Въ тази сесия на съвета ще бѫде разгледанъ годишниятъ отчетъ на общината за изтеклата година, а така също и редица текущи въпроси.

Кметътъ на града инж. Мустаковъ, който тръбва да днесъ да участва въ една конференция на градовете въ Пловдивъ, остана въ Варна да изгответъ във връзка съ свикането на съвета на редовна сесия, отчета на общината за изтеклата година.

Споредъ сведения отъ Варненското околовиско агрономство, зимните посъби въ варненско се намиратъ въ отлично състояние.

Пророчеството на Райнхардъ

Когато великиятъ режисьоръ Райнхардъ видѣлъ за пръв път играта на своята ученичка Луиза Райннеръ, едно нѣжно, красиво, но никому неизвестно виенско момиче, той казалъ: „Тя ще завладѣе свѣта!“. Пророчеството на Райнхардъ се изпълни. Тя грабна публиката съ фильма „Зигфильдъ“, събра лаври въ „Благословена земя“, но завладѣа свѣта съ последното си произведение „Фру-Фру“ (Жената играчка). Тукъ Луиза Райннеръ излиза съ цѣлъ блѣсъкъ на своето рѣдко артистично дарование, съ удивителната грация на своята красота, съ безкрайното очарование на своя темпераментъ. Универсалниятъ типъ на жената, която е скрила по нѣщо въ душата и сърдцето си отъ всичко, което е присъщо на всички жени въ свѣта, това е нѣжната, палавата, любящата, жизнената и дълбоко последователната Фру-Фру. Свѣтовната критика не намира изрази да изкаже достиженията на Райнхардовата ученичка въ толкова сложната, богата и така блѣсъкава изпълнена роля на Фру-Фру.

Варна - гнѣздо на нихилисти

Първата панихида за Царя-Освободител Александър II въ Варна. — Интересни и чудновати работи съзставали тогава въ свободното княжество. — Хайката противъ младите учители въ Варна. — Силата на славянофилстото. (Единъ споменъ на Б. Райновъ, бившъ Варненски окръж. управител).

Презъ 1881 год. въ първите дни на м-цъ мартъ бъ убитъ Царъ-Освободител Александър II: руски нихилисти хвърлиха бомба въ шейната му когато се връщашъ отъ едно тържество.

Цѣла България се облѣче въ черно за мъжническата смърть на Царъ-Освободителя, защото той бѣше известенъ като покровител на обидените, освободител на робите и миротворецъ.

Предииствайки вестниците отъ тая епоха виждаме интересни и чудновати работи да съзставали тогава въ свободното княжество. Тя не е изучена още отъ „новите хора“ на свободното, независимото и сръзаното вредъ българско царство.

Най-първо трагичната смърть на руския Царъ Александър II, послужи на незрѣлите наши политики да се нахвърлятъ срещу свободолюбивите млади учители, граждани и др. и да ги обявятъ за неблагонадежни и опасни за реда и тишината. И зобът дигна се голямъ шумъ отъ известната сръда, тогава властническа и заможна (чорбаджийска), ужъ за запазване върата и благочестието, преданистъта и покорността къмъ престола и главно за подчинение на наредбите на властта — на държавните закони. Всичко това се търпѣше до като настанаха репресалиите на чрезвичайния воененъ комисар Римленгенъ-герой, които смахна много млади сили и прокудиха видните наши дейци въ изт. Румелия, Турция и Романия.*

Това бѣше необяснимъ страхъ на оккупационните власти, които тръбваха да отстъпятъ мѣстата си на тогавашните млади и идейни борци за уредбата на полуосвободеното княжество, а отъ друга страна се улесняваше представянето на първите държавен превратъ за 7 години пълномощия.

Варна биде обявена за гнѣздо на нихилистите. Рисаковъ, Вѣра Засуличъ и др. имали свои съмишленици край брѣговете на Черно море въ България. Екътъ бѣше оглушителенъ, както това се вижда отъ доклада на главния инспекторъ при М-вото на народната просвета, а именно — стените на гимназията биле пропити отъ нихилизма и за изкореняването му тръбвало да се взематъ строги мърки. Даже и писателя Страшимировъ въ една отъ книгите си „Диктаторътъ“ вмѣкналъ цитатъ отъ два реда, че единъ руски нихилистъ държалъ съдържана (?) речъ на панихида въ Варна по случай убийството на Царя-Освободителя. Кой му е пришепналъ това чудовищно съобщение — за блуда, може е да се провѣри и разбере, подхвърлено, вижда се за разнообразие и наследство на мѣстната индустрия.

По една случайностъ въ сп. „Наставникъ“ издавано въ Варна отъ стария книжовникъ Райчо Бъльковъ срещаме първата м-ца статия по случай панихида за жалостната смърть на Н. Величествъ Александър въ черни рамки.

Като съвременникъ и присъствашъ на панихида станала по инициативата на черк.

(*) Отъ неизучената още архива на Павелъ Календжи, варненски гражданинъ, се учимъ, че Каравеловъ и Славейковъ избѣгали по Дунава отъ Свищовъ до Гюргево отъ народната яростъ и заканвания да запалятъ кѫщата на Д., която имъ дала подслонъ, види се, презъ време на Свищовско-Велико Народно събрание на пълномощията. Това е предостатъчно да се разбератъ дивотитъ на тогавашните управници.

Чувствителни намаления ще направятъ и Бълг. пароходно д-во, Германското дунав. пар. д-во, Герман. компания „Дойче леванте линия“, Италиянската пароходна компания „Адриатика“, както и аеропланните дружества, които поддържатъ връзки съ България.

Търсете „Последни новини“ всѣки недѣленъ денъ следъ обѣдъ.

ПОСЛЕДНИ НОВИНИ

15000 германци ще бждатъ настанени въ разни предприятия въ Ромъния

Всички ржководни мѣста ще бждатъ повърени изключително на германци. Отъ ромънците ще бждатъ ангажирани въ тѣзи предприятия само ония, които сѫ спечелени за Германия

Въ Ромъния е отпочната широка пропаганда въ полза на Германия

Букурещъ, 16. Напоследъкъ тукъ се забелязва една широка пропаганда въ полза на Германия.

Следъ сключването на германо-ромънската стопанска спогодба, тази пропаганда получава едно обществено оправдание.

Колкото и да се вижда чудно, пропагандата въ полза на Германия се разширява, въпреки мѣрките, които взема правителството срещу известни срѣди. Върва се дори, че нѣкои отъ официалните лица сѫ въ пълна услуга на Германия.

Както бѣ оповестено, сключената германо-ромънска спогодба трѣба да дава сила след две седмици, отъ деня когато спогодбата ще бждатъ ратифицирана отъ дветѣ страни.

Ако се сѫди отъ разпространените слухове, предстоящо е повече отъ 15,000 германци да бждатъ настанени въ разни предприятия които ще бждатъ открыти, по силата на спогодбата въ Ромъния.

Всички ржководни мѣста ще бждатъ повърени изключително на германци. Предполага се, че ще бждатъ ангажирани въ тѣзи предприятия и голъмъ брой ромънци, обаче, само такива, които сѫ спечелени за Германия.

Американската флота

се връща отъ Атлантика въ Тихия океанъ.

Вашингтонъ 16. Следъ конференцията на председат. Рузвелтъ съ представителите на печата, американската флота, намираща се въ Атлантическия океанъ, получи заповѣдъ да се завръте въ базата си — Тихия океанъ.

Никакви обяснения не се даватъ за тая мѣрка.

Идънъ въмѣсто Чемберлейнъ.

Лондонъ 15. Британскиятъ институтъ за провѣрка на общественото мнение, произвѣлъ анкета между подрѣжниците на кабинета, поставяйки имъ въпроса: кого желаете да видите на мѣръ предс. постъ, вслучай че Чемберлейнъ мине въ оставка. 38 процента отъ гласовете били за Идънъ, 7 процента за Лордъ Халифаксъ и Черчилъ, 4 процента за съръ Саймонъ, по 2 процента отъ гласовете получили Самуель Хоръ, Дъфъ Керкеръ и Хоръ Белиша и т.н. 36 процента не дали отговоръ.

Тъмно-кафява обувка № 44 е загубена по улици „Владиславъ“ — „Ботева“ — „П. Милюковъ“, които я намѣрилъ да се обади въ редакцията.

Изгубена е тетрадка по латински езикъ на ученикъ отъ V класъ. Който я намѣри да я донесе въ редакцията срѣща прилично възнаграждение.

Печатница „Свѣтлина“ печати на всички езици

РОМЪНИЯ ТРѢБВА ДА ОТСТЖЛИ

Букурещъ, 16. Въ политическите срѣди се забелязва известно незадоволство отъ поведението на турския печатъ, особено следъ срещата Гафенку-Сараджоолу въ Истанбулъ.

По-голъмата част отъ турския печатъ въ последно време се застжла най-enerгично за удовлетворяване справедливите искания на България и подчертава, че Ромъния трѣбва да отстжиши въ интереса на общия миръ на Балканите.

Срещата графъ Чано-Цинцаръ Марковичъ

Римъ, 16. Въ чуждите дипломатически срѣди, които следяха съ интересъ снощищата речь на графъ Чано, се съмѣта като най-интересенъ ония пасажъ отъ речта на италианския министъръ на Външните работи въ който се говори за предстоящи преговори между Италия и Югославия.

Графъ Чано заяви, че насъкоро между него и югославянския м-ръ на Външните работи Цинцаръ Марковичъ ще се състои среща въ Венеция.

Германия и посланието на Рузвелтъ

Хитлеръ се съветва съ фонъ Рибентропъ. — Германскиятъ м-ръ на външните работи се съвещава отъ своя страна съ графъ Чано.

Берлинъ, 15. Съобщаватъ отъ Мюнхенъ, че Хитлеръ пристигна следъ обѣдъ внезапно въ Мюнхенъ отъ Берхтесгаденъ, за да се съвтва съ м-ра на външните работи фонъ Рибентропъ, върху посланието на Рузвелтъ.

Фонъ Рибентропъ следъ обѣдъ разговаря надълго по телефона съ графъ Чано. До снощи посланието на

Рузвелтъ не бѣ съобщено на германското общество. М-ра на външните работи фонъ Рибентропъ на въпроса на журналистите, не е далъ потвърждение за получаването телеграмата на Рузвелтъ.

Знае се, обаче, че въ канцелариите на фонъ Рибентропъ въ Мюнхенъ вчера и снощи се работѣше усилено.

Какво е забравилъ Рузвелтъ

въ посланието си. Най-важниятъ въпросъ въ настоящия моментъ Защо една международна конференция е невъзможна.

Берлинъ, 16. Върва се, че вчера следъ обѣдъ водачътъ Хитлеръ и м-рътъ на външните работи фонъ Робентропъ, които се заврънаха въ Мюнхенъ, сѫ разговаряли по посланието на Рузвелтъ.

Берлинъ, 16. Германската телеграфна агенция, коментирали посланието на Рузвелтъ, му отговаря по следния начинъ:

— Рузвелтъ въ своето по-

слание е забравилъ особено едно нещо, че най-важниятъ въпросъ за сега е международното устройство на животъ. Не може да се дойде до международна конференция, когато ония, които държатъ почти цѣлъ свѣтъ въ свои рѣже, упорито отричатъ правото на другите народи да получатъ онова, което е тѣжно право.

Преговорите за автономията на Хърватско

По силата на новата спогодба ще има сърби въ хърватската територия и обратно —

хървати въ срѣбъската територия.

нето на онази конституция предвидена въ спогодбата отъ оптомврий 1937 г.

Въ замѣна на това, правителството щѣло да гарантира политическа и административна автономия на хърватите чрезъ една ограничена ревизия на конституцията отъ 1931 г.

Правителството щѣло да гарантира сѫщо зачитане началото на равенство и пропорционалностъ въ управлението и въ войската, която ще остане една на цѣлата държава.

Оставало да се опредѣли какво представляватъ „Хърватските страни“, кѫдето ще се приложи политическата автономия т. е. да се опредѣлятъ териториалните граници на сърби и хървати.

Сегашните преговори се водятъ върху тоя проектъ.

Каквото и да бѫде решението ще има сърби въ хърватската територия и обрат-

ЗАСТРАШЕНИЕ ДЪРЖАВИ

Посланието на Рузвелтъ до Хитлеръ и Мусолини. Списъкътъ на застрашението отъ Италия и Германия държави. Какво иска Рузвелтъ отъ Мусолини и Хитлеръ.

Лондонъ, 15. Агенция Ройтеръ узнаява, че председателя на Съединените щати Рузвелтъ е отправилъ личенъ позивъ къмъ Хитлеръ и Мусолини, съ който ги моли да дадатъ гаранции, че нѣма да предприематъ никакво нападение надъ независимите държави. Въ позива Рузвелтъ изброя държавите за чиято независимостъ се застжава. Тѣ сѫ: Естония, Литва, Норвегия, Испания, Швеция, Швейцария, Лихтеншайнъ, Люксембургъ, Полша, Ромъния, Югославия, Русия, България, Гърция, Палестиния, Египетъ и Иракъ.

Узнаява се, че Рузвелтъ въ своя позивъ помолилъ Хитлеръ и Мусолини да дадатъ гаранции, че ще зачитатъ въ продължение на 10 години терориялната цѣлостъ на другите европейски държави. Въ замѣна на това, Съединените щати ще направятъ всичко възможно да се улесни стопанското сътрудничество съ Германия и Италия.

Убийството на албански консулъ въ Солунъ

Драматичната сцена въ солунското полицейско комендантство. Престрѣлките на единъ албански офицеръ избѣгалъ заедно съ кралъ Зогу

бански офицеръ-емигрантъ, заѣгналъ заедно съ крала отъ Тирана.

Установява се, че убийството е станало въ солунското полицейско комендантство. Офицера е билъ арестуванъ отъ гръцките полицаи понеже, като заблязълъ на едно здание въ Солунъ да се развява италианското знаме, той го смѣкалъ и го скъсалъ. Арестувания помолилъ да се повика въ комендантството албанския консулъ, за да действува за освобождението му. Консулът се явилъ, но осдѣлъ постѣжката на своя сънродникъ и заявилъ, че е основателно арестуванъ. Огорченъ отъ това поведение на консулъ, албанския офицеръ изважда своя револверъ и го убива на място. Следъ това съ единъ вистрѣлъ въ челото се самоубива.

Кѫщата на инж. Теодоси Атанасовъ

Варненскиятъ областенъ сѫдъ разгледа дѣлото по отчуждането на тази кѫщата. Спорътъ около оценката на кѫщата.

Завчера Варненскиятъ обл. сѫдъ разгледа дѣлото по отчуждаването на кѫщата на

инж. Т. Атанасовъ.

Както е известно Варненската община отчужди тази кѫща, защото по новия регулатационенъ планъ, както тя така и ресторантъ „Грозъ“ и др. се включватъ въ морската градина.

Първоначалната комисия е оценила кѫщата на г. Т. Атанасовъ за крѣпло 2,500,000 лева. Недоволенъ отъ тази оценка, г. Атанасовъ обжалвалъ решението на първоначалната комисия. Сѫдътъ назначава втора експертиза, която оценила кѫщата за крѣпло 4,500,000 лева.

На сѫда предстои да опредѣли окончателната сума, която Варненската община ще трѣбва да заплати на г. Т. Атанасовъ.

Също съдътъ ще опредѣли какъ ще се извърши отчуждането на кѫщата.

Нѣкиси срѣди съдътъ заявяватъ, че съдътъ ще извърши отчуждането на кѫщата.

Германскиятъ срѣди счнѣтъ, че ефекта отъ посланието на Рузвелтъ нѣма да бѫде много голъмъ, понеже въ большинството си, американския народъ малко се интересува отъ европейските работи.

Сѫдътъ ще се произнесе въ определенния срокъ.

Четете „Посл. новини“